

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σε περίπτωση που νομοθέτης κράτους μέλους κάνει χρήση στο εσωτερικό δίκαιο της δυνατότητας την οποία προβλέπει το σημείο 1 του άρθρου 11 της οδηγίας 90/434/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, όπως τροποποιήθηκε, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς για τις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών⁽¹⁾, χωρεί έλεγχος, υπό το πρίσμα του πρωτογενούς δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των πράξεων που λαμβάνονται για την εφαρμογή της δυνατότητας αυτής;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 43 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, νυν άρθρο 49 Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία, η οποία, για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής, εξαρτά την υπαγωγή στο ευνοϊκό κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο εφαρμόζεται στις συγχωνεύσεις και τις εξομοιούμενες προς αυτές πράξεις από διαδικασία προηγούμενης εγκρίσεως μόνο σε σχέση με εισφορές προς αλλοδαπά νομικά πρόσωπα και όχι σε σχέση με εισφορές προς ημεδαπά νομικά πρόσωπα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 225, σ. 1

Αναίρεση που άσκησαν στις 13 Ιανουαρίου 2016 οι Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 28 Οκτωβρίου 2015 στην υπόθεση T-134/11, Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-19/16 P)

(2016/C 106/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (εκπρόσωποι: N. García-Lora, Solicitor, E. Grieves, Barrister)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναρσειβαλλόμενη απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2015·
- να υποκαταστήσει με τη δική του απόφαση εκείνη του Γενικού Δικαστηρίου κατά της οποίας στρέφεται η υπό κρίση αίτηση αναρέσεως και να ακυρώσει τα προσβαλλόμενα πρωτοδικώς μέτρα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα τόσο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας όσο και της ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναρέσεως, οι αναιρεσιόντες προβάλλουν τέσσερις λόγους αναρέσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως, οι αναιρεσιόντες βάλουν κατά του συμπεράσματος στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο και σύμφωνα με το οποίο οι αιτιάσεις που στρέφονταν κατά του ότι η Επιτροπή αποφάσισε, επί της ουσίας, να συμπεριλάβει τους τρεις πρώτους νυν αναιρεσιόντες στους σχετικούς καταλόγους δεν είχαν προβληθεί προσηκόντως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως δεν προσέδωσε στον προβληθέντα πρωτοδικώς τέταρτο λόγο ακυρώσεως τον χαρακτηρισμό της αιτιάσεως που στρέφονταν κατά της εκ μέρους της Επιτροπής εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών. Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη τις παρατηρήσεις των νυν αναιρεσιόντων, οι οποίες έπρεπε να ληφθούν υπόψη διότι α) το Γενικό Δικαστήριο είχε διατάξει να υποβληθούν οι εν λόγω παρατηρήσεις, β) οι παρατηρήσεις αυτές είχαν υποβληθεί πριν από την εκ μέρους της καθής πρωτοδικώς κατάθεση του υπομνηματός της αντικρούσεως και γ) οι νυν αναιρεσιόντες είχαν επισημάνει επανειλημμένως ότι προετίθεντο να θέσουν εν αμφιβόλω την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Η προσέγγιση, την οποία ακολούθησε εν προκειμένω το Γενικό Δικαστήριο, δεν ήταν σύμφωνη προς την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-527/09, Ayadi κατά Επιτροπής.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες βάλλουν κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, στηριζόμενοι στο ότι, κατά την άποψή τους, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του τη δεσμευτική ισχύ της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση που είναι γνωστή ως *Kadi II*. Κατά τους αναιρεσείοντες, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να αποφασίσει, αυτό καθαυτό, αν οι περιλαμβανόμενες στην αιτιολογία των προσβαλλομένων πρωτοδικώς μέτρων εκτιμήσεις ήσαν βάσιμες.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες βάλλουν κατά της κρίσεως την οποία διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο και σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή διεξήγαγε προσεκτική και ανεξάρτητη ανάλυση σχετικώς με τους λόγους που δικαιολογούσαν την καταχώριση προσώπων ή οντοτήτων στους σχετικούς καταλόγους. Κατά τους αναιρεσείοντες, η διατυπωθείσα από το Γενικό Δικαστήριο κρίση, σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή όντως διεξήγαγε μια τέτοια ανάλυση, εστερείτο ερείσματος υπό το πρίσμα των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως και υπό το πρίσμα προγενεστέρων δικανικών κρίσεων σε άλλες παρεμφερείς υποθέσεις.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείοντες βάλλουν κατά του συμπεράσματος στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο και σύμφωνα με το οποίο η *Sanabel* εστερείτο ικανότητας δικαστικής παραστάσεως, στηριζόμενοι στο ότι, κατά την άποψή τους, το Γενικό Δικαστήριο προέβη συναφώς σε εσφαλμένη ερμηνεία του δικαίου. Κατά τους αναιρεσείοντες, η ικανότητα δικαστικής παραστάσεως της *Sanabel* δεν εξαρτάται από παράλληλους χαρακτηρισμούς που τυχόν αποδίδονται με βάση το εσωτερικό δίκαιο, αλλά από το κατά πόσον αυτή λογίζεται ως ικανή να ασκεί επ' ονόματί της τις διαδικαστικές πράξεις.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 25 Ιανουαρίου 2016 — *Compass Contract Services Limited* κατά *Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

(Υπόθεση C-38/16)

(2016/C 106/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: *Compass Contract Services Limited*

Καθών: *Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποτελεί η διαφορετική μεταχείριση που επιφυλάσσει το Ηνωμένο Βασίλειο στις αιτήσεις επιστροφής φόρου επί των εκρών τύπου *Fleming* (οι οποίες μπορούν να υποβληθούν για περιόδους που έληγαν πριν από τις 4 Δεκεμβρίου 1996) και στις αιτήσεις επιστροφής φόρου επί των εισροών τύπου *Fleming* (οι οποίες μπορούν να υποβληθούν για περιόδους που έληγαν πριν από την 1η Μαΐου 1997, ήτοι αργότερα από τις αιτήσεις επιστροφής φόρου επί των εκρών τύπου *Fleming*):

α) παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως· και/ή

β) παραβίαση της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας· και/ή

γ) παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικότητας· και/ή

δ) παραβίαση οποιασδήποτε άλλης σχετικής αρχής του δικαίου της Ένωσης;

2) Εάν η απάντηση στο ερώτημα 1, στοιχεία α' έως και δ', είναι καταφατική, πώς πρέπει να αντιμετωπισθούν τα αιτήματα επιστροφής φόρου επί των εκρών που αφορούν το χρονικό διάστημα από 4 Δεκεμβρίου 1996 έως 30 Απριλίου 1997;